

Rippikoulu on tärkeä elämän vaihe

Olen tänä vuonna saanut olla mukana kaksi kertaa eri rippikoulun konfirmaatiotilaisuudessa sekä kaksissa rippijuhlissa. Molemmissa oli lapsenlapseni. Ensimmäinen heistä kävi Ilmajoen seurakunnan järjestämän rippikoulun, jonka leiriviikko pidettiin hiihtoloman aikana Rukalla. Toinen kävi Uusheräyksen ja Kalajoen Kristillisen Opiston järjestämän rippikoulun, jonka leiriviikko oli Uusheräyksen leirikeskuksessa Kangasalla. Molemmat järjestäjät olivat pitäneen ennen leiriviikkoja muutaman kerran viikonlopputapaamisia, jolloin opetus oli jo aloitettu.

Minusta on ollut liikuttavaa nähdä ja kokea se, miten molemmissa rippikouluissa nuoret ovat tunnustaneet konfirmaatiojumalanpalveluksessa yhteisen kristillisen uskonsa yhdessä seurakunnan kanssa ja nauttineet ensimmäisen kerran itsenäisesti Herran Pyhän Ehtoollisen. Tätä ennen nuoret ovat saaneet opetusta Raamatusta, katekismuksesta ja kristinopista sekä keskustella uskon ja elämään liittyvistä kysymyksistä opettajien ja isoisten kanssa.

Konfirmaation jälkeen molemmissa perheissä on pidetty vielä juhlat kotona, jonne on kutsuttu kummit, isovanhemmat ja kavereita. Koko tämä noin puoli vuotta kestävä ”rippikouluprosessi” on liittänyt nuoret yhteen eri tavoin. Uusia kaverisuhteita on syntynyt sekä uskon ja nuoruuteen liittyviin kysymyksiin on saatu vastauksia.

Nykyistä rippikoulukäytäntöä seurattessani olen muistellut myös omaa rippikouluani, joka oli jo 59-vuotta sitten. Se oli järjestetty keskikoululaisille osin uskonnon opetuksen jatkeena heti koulun loputtua kesäkuun alussa. Rippikoulu pidettiin silloisen Nivalan kirkonkylän kansakoulussa, joka sijaitsi nykyisen Osuuspankin kiinteistön paikalla. Keskikoulun uskonnon tunneilla oli jo pitänyt opetella käskyt ja joitakin kristinopin kappaleita ulkoa. Rippikoulu kesti puolitoista viikkoa ja konfirmaatiojumalanpalvelus pidettiin Nivalan kirkossa keskiviikkoiltana. Mieliinpainuvinta tuosta rippikouluajasta oli se, kun ruokatauolla sain käydä osuuskaupasta ostamassa munkkipossuja ja limsaa lounaaksi. Sitä varten sain kotoa rahaa, koska ruokaa ei koulun puolesta ollut tarjolla.

Onneksi rippikoulukäytännöt ovat muuttuneet, jotta edelleen suurin osa rippikouluikäisistä nuorista haluaa käydä rippikoulun. Ilman rippikoulua nykyisiltä nuorilta jäisi saamatta perustiedot kristillisestä uskosta ja kokematta yksi elämän tärkein vaihe. Toivottavasti rippikoulun suosio säilyy!

Siunattua kesän jatkoa!

Martti Peräaho